

ВЯРА ЗА НОЩТА

ОТ

Райнхард Бонке

Превод от английски:
Стефка Стойчева

Издава CFAN 1999г.
Първо издание 1999 г.

Отпечатана на брайл от
Christ for all Nations,
International projects,
250 Coombs road,
Haleswhen,
West Midlands, B62 8AA
United Kingdom

Обединено кралство Великобритания

Съдържание:

ВЯРА ЗА НОЩТА	1
Вярата фактор	2
Вярата възпламенител	3
Вярата златния дар	3
Сегашно време на вярата	4
Разчупване чрез вяра	4
Истинска вяра	5
Вярата и Божиите обещания	5
Степени на вярата	6
Вярата на Авраам	6
Вярата и имената на Бога	7
Божията воля	8
Познаването означава доверяване	8
Вяра за нощта	9
От вяра към вяра	9
Вяра в името Исус	10
Молитвата с вяра	11
Вяра и страх	11
Вярата и дявола	11
Моят Бог	12
Божие присъствие	13
Действие	13

Вярата фактор

Библията е писана за хора с неистинска вяра. Вярата не е “вярване, за което знаем че не е истинско,” нито “вярване за нещо, за което няма доказателства”. Това е глупост.

Ако нямаме вяра, четейки Библията вяра идва. А ако имаме някаква вяра, тя се увеличава по същия начин. Няма нищо мистично в това. Ние сме родени вярващи, имайки вяра ежедневно в нашите доктори и банкери, в нашите съпрузи и шефове. Без тази естествена вяра не бихме могли да живеем. Вярата е възможна за всеки човек.

Разбира се, хората казват: “виждането е вярване”, но ако ти можеш да докажеш това, вяра не е необходима! Това, което не виждаме не означава, че не

трябва да вярваме в него. Никой не вижда радиацията, но всички знаем нейното действие. Никой не вижда Бога, но милиони хора виждат Неговото действие в своя живот. Вярата е решение.

Вярата възпламенител

Вярата няма обем нито тегло, защото тя е това, което вършиш. Исус говори: “вяра, колкото малко синапено зрънце” (Лука17:6), като за нещо мъничко но с огромни възможности. И така той говори за вярата, като за възпламенител. Мъничката вяра е проводник на страхотна мощ, генерирана в още по голяма, достигаща до нас. Без нея, всеки опит да черпим от тази мощ е безполезен.

Като вярващи, ние знаем какво вярваме и в Кого вярваме. Вярването ни е изпитано. Вземайки Божието Слово, като ценност за нас, приемайки го с Неговия Божествен авторитет, ние влизаме в контакт с Него. Вярата е връзка с Бога. Тя е енергията от небето течаща към света. **Величието на Бога в делото на Христос (Божие Слово) - всичко това е в небето, но без тази мъничка вяра, като възпламенител, никой не може да се възползва от него. Кръгът е разчупен.** Веднъж създал връзката, възпламенителят не може да помогне , но показва ефекта на надигащата се чрез него мощ. Тя разгорещява! Прави ни динамични, темпераментни, развълнувани!

Вярата златния дар

Вярата в Христос е различна от всеки друг вид вяра. Такава вяра няма в Стария завет. В Новия завет, вярата означава вярване в “нещо ново” - в Христос. Тя означава приближаване към Него в доверие и любов. Тя е прегръдка. Тази любовна прегръдка между човека и неговия Създател, е възможна само чрез Христос. Никой, в дните на Стария завет не би могъл да мисли за такова нещо. Бог е Дух, друг вид съществуване и приближаването до Него не е възможно, освен със страх и трепет. Само една книга в Стария завет докосва сърцето с ново преживяване - “Песен на песните” - любовна лирика, която събира всички думи за върховна любов в една фраза: ”Аз принадлежа на моя любим и моят любим принадлежи на мен” (Песен на песните 6: 3). Това е отношение към Бог, Когото никой не е разбрал до идването на Христос.

Срещайки се лице в лице с Неговата реалност, обикновените хора в евангелията, изведнъж познаха че Той е Спасителя- внезапно откровение, последвано от пълно посвещение. Исус е източникът на вяра. Той каза: “Никой не

идва при Отца освен чрез мене” (Йоан14:6). Той не показва друг път. Само Христос е Пътя!

Сегашно време на вярата

Прокаженият в новия завет видя че Христос изцеляваше хората. Срещайки Го, му каза: “Ако искаш, можеш да ме очистиш” (Матей 8:2). Не “Ако можеш, искаш”, но “Ако искаш, можеш”! Библията не е написана, за да ни разказва какво Бог може. Ние знаем, че Той е най мощния. Библията ни разказва какво Той ще направи. Лесно е да повярваме че Бог е направил нещо отдавна, но вярата в минало свършено време е празна - безполезна. Йоан писа за вярата в три времена - минало, сегашно и бъдеще. Той каза: “Благодат и мир да бъдат с вас от Него, Който е, Който беше и Който ще бъде..... и от Исуса Христа, Който е верния свидетел.....” (Откровение 1:4). Какъвто ще бъде, Такъв е и сега и винаги е Бил!

Бог, който създаде вселената не отиде в почивка, когато всичко беше направено! С това, което е направил тогава, ни показва Какъв е сега и Какъв ще бъде винаги - създаващ, действащ и добър. **Творението, беше първото и най велико, от всички чудеса. Какъв е проблема за Бога да изцери глухи уши или слепи очи?** Много хора смятат че Бог е закотвен в историята.

Неверието смята днешните чудеса за подозрителни. Чудесата в Библията бяха истински, но днешните са фалшиви. Днешните езици не могат да бъдат същите, като на Петдесетница. Бог отговори на молитва тогава но сега е случайност. Какво Исус отговаря на такъв песимист? “...Ако повярваш , ще видиш Божията слава” (Йоан 11:40).

Разчупване чрез вяра

АБВ-то на вярата е нашето действие, Бог действа. Хората често се молят: “Използвай ме, о Господи,” но нищо не вършат. Вие не можете да очаквате “да почувствате” вярата, защото тя не е чувство. Просто вършете онова, което трябва да вършите, като знаете че не можете да успеете без помощта на Бога. Цялата Библия е написана за разрушаване на неверието и изграждане на нашето доверие в Бога. Тук има няколко стиха в Библията за разчупване чрез вяра: ”Не се съобразявайте с този свят, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си...” (Римляни 12:2).

“Ако повярваш, ще видиш Божията слава”(Йоан11:40). “И Авраам повярва в Бога ибеше наречен Божий приятел” (Яков2:23). “...Като забравям задното и се простирам към предното, пускам се към прицелната точка...” (Флипяни3:13, 14).

Ние говорим за “Големи вяраши” с “Велика вяра”, но някои събития са ги вдъхновили и насърчили. **Те се възползват от определен случай, променяйки становището си и така вярата им скача от тъмнината в светлината.** Вярването е като дете, стоящо на несигурно място, но без никакъв страх, защото неговия баща е готов да го хване. То се хвърля към целта за да бъде хванато. Исус никога не хвалеше хората - Той хвалеше тяхната вяра.

Истинска вяра

Истинската вяра означава да поставиш доверието си в нещо. То не е нито нелогично, нито “сляпо” доверие. Хората от този свят вярват в безбройни религии, теории, секти и култове, като повечето от тях не обещават нищо за вечността. Ние често казваме: ”Дръж ума си отворен. Не бъди догматик.” Какво те ползва това? Пътникът иска ли пилота да е с отворен ум, по време на полет, за да му повери съдбата си? Не е самоувереност да си сигурен че слънцето ще изгрее сутринта. По същият начин, християните са сигурни в Христос и неговите обещания.

Неверието в Бога е простимо, ако хората не знаят за Него. Но как може Бог да прости на тези, които знаят че Той изпрати своя Син да умре за тях и въпреки това не слушат? “...Как ще избягаме, ако пренебрегнем едно толкоз велико спасение?” (Евреи 2:3). Факт е че никой не го разбира, докато не срещне Исус.

Вярата и Божиите обещания

Вярата е само основа за възможна връзка. Ние вярваме в някого, защото го познаваме. Библията ни показва кой е Бог. Той ни даде своето Слово, правейки 7874 обещания в него! Много от тях са спонтанни като: “Додето съществува земята, сеитба и жътва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ няма да престанат” (Битие 8: 22). Други от тях са само насоки. “Искайте и ще получите “ (Йоан16:24).

Упражняването на вярата в молитва, е дейност, напомняща ни, че нашето здраве зависи от Бога. Чрез молитвата Бог ни прави свои съработници. Ние искаме-тогава Той разрешава. Бог е планирал това коопериране: ”И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя” (Йоан14:13). Това обещание е за пълната Божия воля.

Ние говорим на Бог в молитва и Бог ни говори, когато пожелае. Той разкрива своята воля за всеки от нас. Не е нужно да Го молим за това. **Целта на молитвата е да се свържем с Неговата воля. И тогава Той бърза да отговори.**

Ние не можем да “извием ръцете” на Бога чрез бързана или чрез внушителен брой застъпници. Както Яков казва: ”Вие нямате, защото не искате от Бога. Когато искате, не получавате, защото искате с грешни мотиви за да угодите на себе си...” (Яков4:2). Ако нашето сърце ни изобличава, не получаваме отговор.

Степени на вярата

Древните мъже, като Енох, Аврам и Самуил, познаваха Бога. Техните истории са ни водителство в живота, показвайки че вярата трябва да бъде всекидневна, практическа опора. В новия завет, това доверие продължава и се разширява. Исус ни е показал че състоянието на нашата душа е най-важното за нас.

Вярата може да следва процес като този:

1. Вярване в нещо истинско. Вярване че има Бог. (И дявола вярва в същото нещо - Яков 2:19), но това е само началото.
2. Вярването в човек е истинско. Много хора вярват, че Исус е добър човек. Но Той, претендира че е много повече от това - Спасителят на света!
3. Вярването в Исус като пророк. Пророкът трябва да бъде чут и да чуем Христос се изисква време.
4. Вярването в Божията сила. Много хора вярват че силата на Христос изцелява, но не Го приемат за свой Господ и Спасител.
5. Вярването, като доверие. Доверието прави вярата лична. Ние се доверяваме на хора, които са спечелили нашето доверие.
6. Вярване в Христос. Това е истинската вяра, пълното ни себеотдаване - да Му позволим, да вземе власт над всяка област в нашия живот.

Вярата на Авраам

Вярата променя тези, които променят света. Авраам беше първия човек, признат за покорен на Бога, чрез вяра. Поради вярата му, неговото име е останало в историята на света до наши дни. Той не повярва в традиционното (нещо несъществуващо) или надявайки се за в бъдещето. Той просто ходеше с вяра в Бога. В Евреи 11:10 се казва: ”Защото очакваше градът, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог.” Той имаше ново виждане, съвсем различно от кръвожадните времена, в които живееше. Авраам познаваше малка част от света, но добре познаваше живота. Когато Бог му говори, казвайки да напусне Ур Халдейски, без да знае къде отива, той послуша.

Защо Бог поиска от Авраам да пожертва Исак? Бог съвсем не искаше Исак да умре, но изпитваше нивото на израстването във вяра, на Авраам. Той показа безрезервна вяра и покорство. Както четем в Евреи, той повярва, че Бог може да възкреси Исак от мъртвите, ако е необходимо.

Но Бог задържа ръката му и демонстрира разбиране, в което няма място за кръвопролитие е Себе си “Богът на Авраам”! **Вярата ни свързва с Бога! Исус каза:” И тъй, всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповядам и аз пред Отца ми.” (Матей 10:32).**

Вярата и имената на Бога

Има много имена на Бога в Библията и всяко едно от тях осветлява различна част от Божия характер. В Матей 3:11, Исус е представен с името: ”Той ще ви кръсти със Святия Дух”. Друга вълнуваща фраза Го показва като Бог, който говори чрез Йоил казвайки: ”Ще излея Духът си на всяка твар” (Йоил 2:28).

Всяко от имената на Яхве дадено чрез откровение, открива тайната на Бога и ни дава основание за израстване на нашата вяра. Ето някои от имената Му показани по този начин:

Яхве Саваот - Господ снабдител.

Бог воюващ с народа си.

Яхве Ире - Господ промисля. (Битие 22:14).

Това преобразно изпълнява Авраамовото пророчество, че Бог ще промисли агне на мястото на Исак, но истинското изпълнение дойде, когато Бог даде Агнето за греховете на цялото човечество - Исус.

Яхве Рафа - Господ изцелява (Изход 15:26).

Яхве Ниси - Господ е мое знаме (Изход 17:15).

Той е Бог на победата.

Яхве шалом - Господ е мир (Съдии 6:24).

Шалом означава просперитет, добро здраве и спасение.

Яхве Тсидкену - Господ наша праведност (Еремия 23:6).

Това пророчество говори за Този който ще дойде - Исус.

Яхве Шама - Господ е там (Езекиил 48:35).

Той никога не пристига, Той винаги е там. Ние не можем да Го изпреварим. Исус каза: ”Където двама или трима са събрани в мое име, там съм и аз” (Матей 18:20).

Такива имена на Яхве бихме могли да изброим много, защото Господ е всичко за всички. Принципът е: Ако вярата ти е насочена винаги към Него, имената Му не се изчерпват никога.

Божията воля

Фразата “Аз ще” се повтаря около 4000 пъти в писанието. Бог го казва много повече от всички други взети заедно. В новия завет, почти всичко е казано от Исус. Той казва точно какво ще направи. Христос додето да изпълни “волята” на Отца си, защото Неговата воля е върховната воля. Когато Исус каза “искам” на прокажения, това показва каква е неговата воля. Неговата воля е добра, милостива, позитивна. Библията изявява Вечната Божия воля. Ние знаем какво Бог върши. Той е Бог на действието, не като безбройните други богове, които не вършат нищо. Да имаш вяра в Бога означава, да имаш вяра в един действителен Бог.

Когато Бог казва “Аз ще”, Той прави завет. Виж в Битие 9:8-10 ”После Бог говори на Ноя и на синовете му с него, казвайки: “Вижте аз поставям завета си с вас и с потомството ви подир вас, и с всяко живо що е с вас...”, това е твърдо и безусловно решение. Божите “Аз ще” са доброволни и спонтанни решения. Никой не Го принуждава за тях и те остават твърди и безусловни. Много от изискванията на Исус са свързани с моментален подарък. Той каза: ”Елате при мене... и аз ще ви успокоя” (Матей 11:28). “Аз ще ви направя ловци на човеци”(Матей 4:19). Има големи “Аз ще” - в Йоан 14:16 “Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Утешител.” Денят на Петдесетница беше израз на суверенната Божия воля. Учениците не Го молеха за това. Той каза, че ще го направи и го направи. Господ каза: ”Аз ще изградя моята църква” и Той го прави сега и ще го изпълни.

Познаването означава доверяване

Писанието работи в нас, така че да можем да вярваме в Бог, поради това, което Той е.

Защо вярваме в човек? Ние вярваме, на това, което казват хората, но вярваме на някой, когото познаваме много добре. Вярваме ли във всички? Исус каза: ”Вярвайте в Бога, вярвайте и в мене!” (Йоан 14:1). “Когато човек вярва в мене, той не вярва само в мене, но и в Оня, който ме е пратил” (Йоан 12:44). Чрез повторението на личното местоимение “Мене”, Бог персонално насърчава доверието ни към Него, поради Неговата Божественост. Той казва “Аз”, “Аз Господ” (Исаия 43:11, 25; 46:4). Искане да Му се доверяваме, за това, което може да направи. “Това е, което Господ, твоя изкупител казва” (Исаия 43:14). Ако не се доверяваме на Него, няма на кого друг.” Няма друго име, дадено между човеците... чрез което можем да се спасим” (Деяния 4:12).

Исаия 41:4 казва: ”Аз, Господ, Аз (съм) Той”. Преводачите поставят в стиха ”Съм”, но Бог в действителност говори за Себе си, като “Аз - Той”. Сега погледни

Захария 12:10” ...Те ще погледнат на мене, когото прободоха и ще плачат за Него, както плаче някой за едничкия си син”. “Мене” е същото като “ Него”, когото прободоха. Това е чудната тайна на Бога. Откакто Бог е “Аз съм”, неговият син също е “Аз съм”. Исус употребява “Аз съм” в Йоан 8:58 “...преди да се е родил Авраам- Аз съм”. Той е вечен.

Вяра за нощта

Йоан 6 разказва известна история. “...И беше се вече стъмнило, а Исус не беше дошъл още при тях...учениците Му бяха тръгнали сами” (Йоан 6:17, 22). Учениците влязоха в езерото - дузина упорити рибари, но без Исус, бяха “сами”! Тогава, Той, приближавайки се по водата, ги успокояваше: ”Аз съм, не бойте се”, защото знаем че когато “Той е”, ние сме сигурни. Те пожелаха да Го вземат в лодката,” За това бяха готови да Го вземат в ладията и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха.” (Йоан 6:21). Когато Исус пристигна и те пристигнаха.

Само Исус е светлината на света. Ако вие следвате някаква светлина, къде ще се намерите? В светлината! Някой ни поканва, да търсим нещо заедно, но без светлина как - можем ли да го намерим? Павел ни предупреждава за слепите водачи: ”...които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в познание на истината.” (2 Тимотей 3:7).

Всъщност, светлината и тъмнината са постоянни теми в евангелието на Йоан . Това можем да проследим в гл. 1:5” Светлината изгря, но тъмнината не я разбра.” Думата “разбра”, може да бъде заменена с: беше връхлетяна, изненадана, победена, не я схвана и с други подобни значения. И така, има много нюанси, но както и да променяме, тъмнината не може да надделее над светлината. Вярата е нашата инфра червена светлина в тъмнината, правейки видимо невидимото.

От вяра към вяра

В Йоан 9, Исус забелязва сляп човек, когато напускаше храма. Учениците Му зададоха обичайните въпроси: Поради какво той е сляп? Поради собствен грях или поради грях на родителите му? Исус отговори: ”Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела.” Той го изцери, демонстрирайки, Божието добро естество. Така Исус обърна чудото в притча: ”Ние трябва да вършим делата на Тогова, който ме е пратил, докле е ден. Иде нощ, когато никой не може да работи. Когато съм в света, светлина съм на света.” Ние

трябва да вършим делото на Този, който е пратил Христос, донасяйки светлина и зрение.

Когато, веднъж сляп човек беше попитан - кой го е изцерил, той отговори: "Човек, когото наричат Исус" 11 ст. Попитан отново, човека каза: "Той е пророк". Неговата вяра изследваше чудото. Но религиозните водачи искаха с нещо да обвинят Исус и се опитаха да накарат човека да каже за него, че е грешник. Той им отвърна с това което имаше - своето преживяване "Аз бях сляп, но сега виждам". Подтикван отново, той им каза истина "Ние знаем, че Бог не слуша грешници... никъде не се е чуло, да е отворил някой очите на сляпо роден човек. Ако този човек не беше от Бога, той не би могъл, да направи нищо." След това, те го изхвърлиха вън. По този начин позна че Исус е "от Бога". После Исус го намери и попита "Вярваш ли в Божия син?" Неговият отговор беше: "Вярвам Господи" и "му се поклони". Вярата има една главна цел - живот в поклонение.

Вяра в името Исус

"Бог...Му даде име което е над всяко друго име..." (Филипяни 2:9). Това е показано, чрез имената на Бога, като: Яхве Ире и др., включени в името Исус. "Няма друго име, под небето, дадено между хората, чрез което да се спасим" (Деяния 4:12). Евреи 1:3 Го представя, като "сияние на Неговата слава". Бог - Син е равностойно на Бог - Отец. **Когато вярваме в името Исус, ние вярваме във всичко, което е То.**

Защо Бог даде това име? Това е обикновено, еврейско име Ешуа. За да бъде един от нас и с нас, Той прие човешко естество и човешко име. Значението на името Исус е "Господ(е) спасение". Името му е скрито в пророчеството на Исаия 62:11 "Кажете на Сионовата дъщеря - ето идва Спасението" или "Твоят Ешуа идва". Исус означава Спасител.

Христос учи учениците си да се молят (Матей 6:6-15; Лука 11:1-4), без да ги кара да казват "в името на Исус". Той акцентира, на молитвата в Неговото име в (Йоан 14:14; 16:23). "И каквото и да вършите, словом или делом, вършете всичко в името на Господа Исуса, благодарящи чрез Него на Бога Отца." (Колосяни 3:17). Това показва че само казването на фразата "в името на Исус" не върши нищо. **Когато служим на другите, ние го вършим с Христос, от Негово име. Това е значението на фразата в името на Исус.** Новото, което Христос ни показва е че няма молитва в Господното име, преди Той да е дошъл.

Молитвата в името на Исус, винаги ще направи Божията воля възможна. По този начин има сила в Неговото име. Само повторението на тази фраза, като магическа дума, няма да принуди Бог, да извърши каквото искаме ние. Такава молитва няма да доведе Божието присъствие. Ние се молим, защото Бог присъства.

Молитвата с вяра

Вяра без молитва е възможна. Всъщност, в Деяния 3, Петър и Йоан отиваха да се молят и изцериха сакат човек, по пътя, без да се молят за него. Но молитва без вяра е безполезна. Исус каза: ”Когато се молите, вярвайте”(Марка11:24). Като сме повярвали веднъж, можем ли да престанем да се молим? Неверието ли ни кара да се молим отново? Не! Молитвата с вяра създава особенна атмосфера, в която оставаме до получаване на отговора. ”Непрестанно се молете” (1 Солунци 5:17), означава - не спирай!

Книгата на Яков дава два примера за упорити вярващи и молещи се (Яков 5:7, 8; 5:11; 5:17, 18). Илия беше един, който с вяра очакваше дъжд, за който беше пророкувал. А другият беше Йов. Търпението на Йов не се изчерпа в страданията и той не показа колебание, и недоверие към Бога. Римляни 12:12 казва : ”Радвайте се в надеждата, в скръб бивайте твърди, в молитва постоянни.”

Вяра и страх

Има два вида страх Изход 20:20 ”...Не бойте се! Бог дойде да ви опита и за да има пред вас страх от Него, та да не съгрешавате.” Страхът от Бога е добър , като респект пред Неговото величие и ни прави Богоугодни. Без този страх, няма въздържане от зло. Ние се страхуваме от нещо, което изглежда по-голямо от нас.

В новия завет, думата страх обикновено означава фобия. Исус каза: ”Не бой се, но вярвай!” Един или два пъти е използвана друга дума “дейлос”, значението на която е страх от правосъдие или панически страх.

”Защото Бог ни е дал дух не на боязан, а на сила, любов и себевладение.” (2 Тимотей 1:7). Страхът и тревожността са убийци, но вярата е противоотрова.

”Не бой се, само вярвай” (Лука8:50).

Вярата не е чувство. И в най-лошите обстоятелства, вярата ни освобождава от парализиращия ефект на страха. Ние побеждаваме.

Вярата и дявола

Откакто сатана се възгордя, искайки да придобие почит равна на Бога (описано в Исаия 14:12-15), със стремеж да доминира, оттогава човечеството започна да му изглежда като лесен обект за манипулиране. Но във вечния план на

Бога” Бог избра немощните неща на света, за да посрами силните...” (1 Коринтяни 1:27). Сатана продължава със стремежите си и до ден днешен. Между неговите стратегии е окултът, с всичките си манифестации. На всичките тези опасности, християните противопоставят щита на вярата. **Разбира се, сатана ще се опитва да ни отклонява от този щит, защото без вяра ние му даваме възможност да ни навреди.**

Има християни, които изглежда че познават повече демоните, отколкото Исус. Сатана обича да ни безпокои с манифестации на демони, но нито в изгонването им, нито в изцерението е цялото евангелие. Ние следваме примера на Исус в тези неща и Неговата мисия беше да проповядва Божието царство. Той ни предупреждава в Лука 10:20 ”Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват, а радвайте се за дето имената ви са записани на небесата!”. Разбира се, окултът не е “корена на всяко зло”, това е “любовта към парите” (1 Тимотей 6:10). 1 Петрово 5 повтаря това и ни казва още: ”Съпротивете се (на сатана), стоейки твърди във вярата...”. Битката е в нас! **Ние побеждаваме дявола, като се пазим с щита на вярата, противопоставяйки му доверието си в Бога и не му даваме място в живота си.** “Защото всичко що е родено от Бога побеждава света и тая победа е спечелила нашата вяра” (1 Йоан 5:4).

Моят Бог

Вярата е паспорта и визата за Божието царство и всичките негови богатства. Това не са правила на някаква организация. Ако членовете на църквата започнат да се покоряват на лидерските, персонални заповеди, това води към смърт - култ. Два пъти Исус каза: ”Но вие недейте се нарича учители, защото един е вашият Учител, а вие всички сте братя. ... Недейте се нарича нито наставници, защото един е вашият Наставник - Помазаникът” (Матей 23:8, 10). Дори Той, не се намесваше постоянно в обикновените, ежедневни решения на своите ученици. Оригиналната дума “ученик” в писанието означава “обучаващ се” или “последовател” и няма нищо общо с думата дисциплина. Неговото единствено правило е “Който не е с мен, е против мен” (Лука 11:23). Евангелието на Исус, е като прегръдка за всички.

Можем всички да дойдем с вяра и веднага да бъдем разпознати по име. “...Призвах те по името ти, дадох ти почтено име...” (Исая 45:4). Писанието постоянно показва, че Бог на всеки дава индивидуално и не само това - Той ни избира. Исус каза: ”Не вие ме избрахте, но аз избрах вас” (Йоан 15:16). Ние Му принадлежим, откогато Той ни призова и повярвахме в Него. Всеки има индивидуален, уникален контакт с Бога и Го познава по специфичен начин. Божието величие не може да бъде проявено чрез живота на един човек, а се нуждае от живота на всички нас. **Божията доброта е по ценна от милиони шлифовани,**

скъпоценни камъни - ние заедно проявяваме чудесата на Неговата благодат. Ние сме създадени чрез Него и за Него, по интимен, персонален начин. Бог е мой Бог, както е Бог на Авраам. Яхве е Господ на всеки лично. Не трябва да се опитваме, да бъдем Павел или Уесли, или който и да е друг. Всеки вярва в Бога по свой начин, съобразно с Божия план.

Божие присъствие

“Аз съм алфа и омега” казва Господ Бог, “Който е, Който беше и Който ще бъде – най-мощния” (Откровение 1:8). Думите “Който ще бъде”, съдържат две благословения - това че Исус идва отново и това че Бог ни придвижва във времето с постоянна, благодатна мощ. Неговото идване означава присъствие. **Бог никога не ни посещава. “Аз съм” е винаги тук.** Ние сме постоянно в Неговото присъствие, а не само когато се молим. Исус го е казал ясно, когато обеща: ”Никога няма да ви оставя, нито забравя!”.

В Йоан 14:18 Исус казва: ”...ще дойда при вас.”. Това е сегашно време - “Аз идвам при вас” и Той включва Отец и Святия Дух в стих 23 ”... ако някой ме люби Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него.”. Присъствието Му обхваща целия свят. Бог е постоянно в действие и винаги е бил в действие, и очаква от нас същото ”...Отец ми работи до сега и аз работя” (Йоан5:17).

Действие

Вярата е като жица носеща мощ, но не е мощ. Тя ни свързва с Източника на мощта - Небесния Бог. Много хора търсят мощ, чрез хиляди теории и методи. Някои вярващи християни също търсят мощта на Бога по съмнителни начини, като много дълга молитва или чрез докосването на “свещени реликви”. Учениците Му не намериха сила, по някакви тайнствени начини. Чрез смъртта и възкресението си, Исус ни даде достъп до Божествената мощ, от която се нуждаем. Това е простата вяра на обикновените хора, докоснати от Исус, а не мистична духовност. Христос каза: ”Аз съм пътят, истината и живота. Никой не идва при Отца, освен чрез Мене!” (Йоан 14:6). Той е “единствения посредник, между Бога и хората.” (1 Тимотей 2:5). Исус плати най-високата цена. Неговият последен вик на кръста е: ”Свърши се” (Йоан 19:30); Неговото дело е завършено, свършено.

Евреи 6:1 и 9:14 говорят за ”мъртви дела”- добри дела, не произтичащи от вяра. А Яков 2:26 показва това от друга страна “а вяра без дела е мъртва”. Ако ние не поставим себе си в зависимост от Бога, нашата вяра не означава нищо. Делата оживяват чрез вяра и вярата оживява чрез дела.

“Следователно и ние, като сме обиколени от такъв облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита и с устояване нека тичаме на прилежащото пред нас поприще, като гледаме на Исуса - начинателят и усъвършителя на вярата ни” (Евреи 12:1, 2).

Край

Задна корица:

“А вярата е даване същественост на ония неща, за които се надяваме - имаме убеждение за неща, които не се виждат” (Евреи 11:1)

При евангелизация в Сиера Леоне, 150000 души отговориха на призива за спасение.

Вох text:

3.

Библията е написана за хора с неистинска вяра.

4.

Величието на Бога в делото на Христос (Божие Слово) - всичко това е в небето, но без тази мъничка вяра, като възпламенител, никой не може да се възползва от него. Кръгът е разчупен .

5.

Вярата в Христос е различна от всеки друг вид вяра.

6.

Творението, беше първото и най велико, от всички чудеса. Какъв е проблема за Бога да изцери глухи уши или слепи очи?

7.

АБВ-то на вярата е нашето действие, Бог действа.55

8.

Вярата е скок от тъмнината в светлината.

9.
Целта на молитвата е да се свържем с Неговата воля. И тогава Той бърза да отговори.
11.
Вярата променя тези, които променят света.
12.
Вярата ни свързва с Бога! Исус каза: ”И тъй , всеки, който изповяда Мене пред хората, ще го изповядам и аз пред Отца ми.” (Матей10:32).
13.
Когато Бог казва “Аз ще”, Той прави завет.
14.
Писанието работи в нас, така че да можем да вярваме в Бог, поради това, което Той е.
15.
Само Исус е светлината на света.
16.
Вярата е нашата инфра червена светлина в тъмнината, правейки видимо невидимото.
17.
Когато вярваме в името Исус, ние вярваме във всичко, което е то.
18.
Когато служим на другите, ние го вършим с Христос, от Негово име. Това е значението на фразата ”в името на Исус”.
19.
Молитвата с вяра създава особена атмосфера, в която оставаме до получаване на отговора.
20.
Без вяра даваме възможност на дявола да ни навреди.
- 21.

Ние побеждаваме дявола, като се пазим с щита на вярата.

22.

Божията доброта е по ценна от милиони шлифовани, скъпоценни камъни - ние заедно проявяваме чудесата на Неговата благодат.

23.

Бог никога не ни посещава. "Аз съм" е винаги тук.

CFAN address page:

Адреси на CFAN :

За повече информация относно служението на Райнхард Бонке "Christ for all nations", моля посетете нашата web - страница в Internet или се свържете с най близкият до вас офис:

Германия:

Christus fur alle Nationen
Postfach 600574
D - 60335, Frankfurt am Main
Germani

Съединени Американски Щати:

Christ for all Nations
P . O. Box 590588
Q . Orlando, FL. 32859-0588
U. S. A.

Канада:

Christ for all Nations
P . O. Box 25057
Q . London, Ontario
N 6C 6A8
Canada

Великобритания:

Christ for all Nations
250 Coombs Road
Halesowen, West Midlands

B62 8AA
United Kingdom

Южна Африка:
Christ for all Nations
P. O. Box 13010
Witfield, 1467

Източна Африка:
Christ for all Nations
P. O. Box 51121
Nairobi, Kenya

Западна Африка:
Christ for all Nations
P. O. Box 10899
Ikeja, Lagos
Nigeria

Индия:
Christ for all Nations
P. O. Box 3098
Q. New Delhi 110049
India

Интернет:
<http://www.cfan.org>

Copyright page:

Всички права запазени !

Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана под никаква форма или начин, електронен или механичен, включително фотокопиране, записване или чрез каквито и да е системи за съхранение на информация, без предварително писмено разрешение на Christ for all Nations!

Цитатите използвани в текста са извадени от Библия - издание 1924 г.